

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk. Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid. Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

THE ROSE GARDEN

Een komische thriller in twee delen

door

Anton Klee

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.1834

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *THE ROSE GARDEN* op te voeren moet de naam van auteur *ANTON KLEE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1990/0220/029

ISBN- 978- 90-385-00256

© 1990 Toneelfonds J. Janssens/Anton Klee
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(5 dames - 2 heren)

MADAME ROSE : De uitbaatster van 'The Rose Garden'. Bij voorkeur een gezette, mollige dame. De 'moeder' van de meisjes, streng maar rechtvaardig.

URSULA : Een ingeweken Duits meisje. Ze gebruikt af en toe nog Duitse woorden.

NATHALIE : Een beetje bazig.

NINA : Mooi maar eerder naïef. Ze is uitbundig en opgewekt van aard.

RITA : De vrouw van Jacques. Evoluerend van afhankelijk naar zelfstandig type.

JACQUES (Jack) : Wil wel eens iets anders maar kan het niet aan.

LOWIEKE : Een reguliere klant, een pittoresk figuur die overal doorheen dwaalt. Eerder zwijgzaam, teruggetrokken.

De meisjes van 'The Rose Garden' dragen de sexy kleding die bij hun beroep past. Ze dragen in de loop van het stuk regelmatig andere bevallige combinaties.

De klanten van 'The Rose Garden', met uitzondering van Jacques en Lowieke, zijn fictief en er wordt alleen over 'gepraat' door de animeermeisjes. Ze zijn er dus wel, maar het publiek ziet ze niet. Ze verlaten de zaak via de achterdeur.

DECOR

Eén decor. Een gezellig ingerichte bar met sfeervolle verlichting eigen aan dit soort etablissementen.

Een toeg met barkrukjes. Een zithoek. Een kleine oppervlakte om te dansen. Een buitendeur met het opschrift: "HEL". Een deur naar de 'kamers' genaamd: "HEMEL". Een deur: "PRIVAAT" naar het privaat gedeelte.

E E R S T E B E D R I J F

(Het stuk begint met open doek. 'The Rose Garden' is open. Op de achtergrond horen we zacht romantische muziek. Madame Rose is bezig met kleine werkzaamheden; glazen poetsen, wat stof afvegen enz. Lowieke zit aan de toog en heeft een gevuld glaasje jenever voor zich staan. Hij zit er niet echt geïnteresseerd bij, nipt af en toe eens aan zijn borrel en staart wat voor zich uit. Madame Rose en hij wisselen geen woord. Wanneer zijn borrel leeg is, heft hij het glas en Madame Rose schenkt het weer vol. Het publiek komt de zaal binnen terwijl het leventje in 'The Rose Garden' zijn gangetje gaat zonder de aandacht van het publiek op te eisen. Wanneer zo goed als iedereen gezeten is ontstaat er een ruzie tussen twee bezoekers. (Jacques en Rita) In het begin gedempt en praktisch niet hoorbaar voor de bezoekers, maar geleidelijk uitdeinend tot het voor niemand meer verborgen is dat er wat aan de hand is. In 'The Rose Garden' merkt men niets van het gebeuren dat zich buiten de bar afspeelt.)

RITA : Het is altijd hetzelfde; als we dan eens samen weggaan moet meneer het weer kunnen verpesten.

JACQUES : Doe niet zo onnozel.

RITA : Ah, ik doe weer onnozel, dank je wel.

JACQUES : We zitten hier niet alleen.

RITA : Goed dat je het merkt, je handelt er anders niet naar.

JACQUES : Ik kan er toch ook niets aan doen dat ik geen zin heb om naar een toneelvoorstelling te gaan.

RITA : Jij hebt nooit nergens zin in, samen met mij.

JACQUES : Gaan we die toer weer op, mevrouw voelt zich tekort gedaan? Ze krijgt te weinig aandacht?

RITA : Nee, ik wil alleen maar dat je een beetje moeite doet en ik wil een gezellige avond.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

JACQUES : Wat houd je tegen? Jij mag naar toneel kijken en ik ga een pintje pakken.

RITA : We kunnen straks ook samen een pintje pakken.

JACQUES : In 'The Rose Garden'?

RITA : Geen denken aan. Dat is geen café, dat is een hoerentent!

JACQUES : Dat zeggen ze, maar dat geloof ik pas als ik het met eigen ogen gezien heb.

RITA : Weet je wat, we gaan straks eerst iets eten en dan gaan we een paar kroegen doen, voor de gezelligheid.

JACQUES : Het spijt me, maar ik ga liever alleen vanavond.

RITA : Vanavond zeg je?! Dikke egoïst!!

JACQUES : *(Staat recht en trekt zijn jasje goed.)* Ik kom je straks ophalen tegen het einde van de voorstelling.

RITA : *(Trekt hem met een ruk terug in de zetel en sist hem toe.)* Je blijft hier. Moet je me nu ook noch publiekelijk belachelijk maken! Idioot!!

JACQUES : Je maakt jezelf belachelijk. Stomme trut! *(Hij staat terug recht en brengt zijn kleding terug in orde.)*

RITA : *(Staat ook recht.)* Als jij naar die... die...

JACQUES : Dat café.

RITA : Naar dat 'café' gaat, hoef je straks niet meer naar huis te komen.

JACQUES : Dat zien we straks dan wel weer. Wil je de slip van mijn jas loslaten, je trekt hem bijna van mijn schouders!

RITA : De mensen kijken naar ons.

JACQUES : Gedraag je dan ook een beetje en ga terug zitten.

RITA : Ik heb er genoeg van. Ik ga naar huis.

JACQUES : Dat is net zo gemakkelijk, dan hoef ik hier niet meer langs te komen vanavond.

RITA : Stik!! Smeerlap dat je bent! *(Ze baant zich een weg naar buiten.)* Excuseer, mag ik even passeren, dank u.

(Jacques kijkt haar na, haalt zijn schouders eens op en wandelt naar de scène.)

Hij stopt onderweg een ogenblik, haalt zijn portefeuille uit zijn zak en kijkt of er voldoende geld in zit. Hij verlaat de zaal langs voor.

In 'The Rose Garden' komt via de deur 'PRIVAAT' Ursula binnen. Ze legt de laatste hand aan haar toilet. Ze heeft een zwart kort rokje aan in Jersey, een zwarte panty en een topje waarbij haar navel bloot blijft. Ze keurt in het voorbijgaan goedkeurend haar figuur in een spiegel en gaat op een bevallige manier naar Lowieke.)

URSULA : Lowieke, alles gut?

LOWIEKE : Jaja.

URSULA : Nathalie komt, direct.

LOWIEKE : Jaja.

(Ursula laat Lowieke zitten en gaat op de hoek van de toog op een barkruk zitten mooi zijn.

Jacques komt de bar binnen via de deur 'HEL'. Hij kijkt wat onwennig rond, het is duidelijk dat hij hier voor het eerst komt. Hij weet niet goed wat doen, twijfelt en gaat dan in een van de zetels zitten in de zithoek. De zetels zijn nogal laag en hij zit niet gemakkelijk. Hij komt met moeite terug recht en gaat naar de toog, wat verlegen lachend naar Ursula. Hij gaat aan de toog zitten, naast Lowieke. Madame Rose die met haar rug naar hem toegekeerd staat, draait zich om naar hem en schrikt duidelijk wanneer ze Jacques ziet. Ze laat de fles, die ze in haar handen heeft, vallen en slaakt een kreet van pijn.)

MADAME ROSE : Aaaah!!

URSULA : Madame Rose, hast du dich pijn gedaan?

MADAME ROSE : Neenee, het is... het is al over. *(Terwijl ze de fles wegzet blijft ze tersluiks naar Jacques kijken.)*

JACQUES : Kan ik een pintje hebben? *(Madame Rose bukt zich en neemt een flesje bier*

uit de kast onder de toog.) Euh, van de tap alsjeblieft.

MADAME ROSE : We hebben geen bier van de tap, alleen flesjes. *(Ze wacht zijn antwoord niet af en giet het flesje in een glas.)*

JACQUES : Oh, een flesje is ook goed dan.

URSULA : *(heeft hem zitten bekijken en schuift nu een paar krukken op tot ze naast hem zit.)* Hallo, ich bin Ursula. Hoe heet jij?

JACQUES : *(kijkt eens naar Lowieke die achter hem zit en dan weer naar Ursula.)* Ik?

URSULA : Ja, du.

JACQUES : Jacques.

URSULA : Jacques, mm, das ist ein franse naam, nicht? *(Ze probeert de naam Jacques op zijn Frans uit te spreken.)*

JACQUES : Nee, gewoon een naam van hier, niets speciaals.

URSULA : Jacques... mag ik wat drinken?

JACQUES : Natuurlijk, eh, madame...

URSULA : Madame Rose.

JACQUES : Madame Rose, een pintje voor Ursula.

URSULA : Nee, geen pintje, een piccolo.

JACQUES : Geen pintje?

URSULA : Een piccolo.

JACQUES : Een piccolo voor Ursula.

(Madame Rose schenkt een piccolo in.)

URSULA : Gesundheit.

JACQUES : Gesund... gezondheid, schol. *(Ursula drinkt haar glaasje voor de helft leeg. Jacques haalt een papieren puntzakje uit zijn vestzak. Hij vouwt het open en biedt het ietwat onhandig aan.)* Een neusje?

URSULA : Bitte,

JACQUES : Wilt u een neusje?

URSULA : Oh, danke. Noemen jullie dat neusjes?

JACQUES : Ja, ik snoep nogal graag.

URSULA : Lekker.

JACQUES : Smaakt het bij die piccolo?

URSULA : *(Proberend het snoepje zo vlug mogelijk te verwerken.)* Sicher. Jij bent hier nog niet eerder geweest?

JACQUES : Nee, het is voor de eerste keer, allee, hier toch... Nog een neusje?

URSULA : Nee, danke.

(Via de deur 'PRIVAAT' komen Nathalie en Nina binnen. Ze zijn beiden ook zeer sexy gekleed. Nathalie helpt Nina nog even met de controle of de naad van haar nylons wel recht loopt. Ze keuvelen wat met elkaar en letten niet op de rest. Madame Rose kijkt op haar horloge. Jacques en Lowieke kijken naar de nieuwe meisjes. Lowieke leeft duidelijk op. Nathalie gaat naar Lowieke. Nina heeft nogal wat werk met haar toilet en blijft daar voorlopig nog mee bezig.)

NATHALIE : Lowieke, gaan we?

LOWIEKE : Jaja. *(Hij drinkt zijn jeneverke vlug uit en gaat Nathalie achterna. Ze verdwijnen door de deur 'HEMEL'. Madame Rose zet een streepje op een lijst.)*

JACQUES : Mag ik nog een pintje alsjeblieft?

URSULA : En een piccolo?

JACQUES : En een piccolo.

URSULA : Danke. Jij hebt mooie handen. Ben jij een kunstenaar?

JACQUES : Een kunstenaar, nee, dat niet.

URSULA : Mmmm, zeker? *(Jacques lacht even.)* Laat eens kijken. Dat zijn geen werkhanden, dat zijn handen van een kunstenaar, zo zacht, en zo'n lange vingers...

JACQUES : Ik werk op de belastingen.

URSULA : Oh. *(laat zijn handen los)*

JACQUES : Gewoon maar bediende, niks bijzonders.

URSULA : Oh. (*Neemt zijn handen terug.*) En 's avonds, na het werk?

JACQUES : Ik ben getrouwd.

URSULA : Ja, natuurlijk, iedereen is getrouwd, maar dat wil niets zeggen. Wat is uw hobby? Vrouwtjes versieren?

JACQUES : Vogels. (*Hij mompelt het voor zich uit alsof hij er verlegen voor is.*)

URSULA : (*lacht*) Ja, zo noemen we dat in Duitsland ook, vögeln.

JACQUES : Maar Rita gunt me dat pleziertje niet.

URSULA : Rita?

JACQUES : Mijn vrouw.

URSULA : Ach so.

JACQUES : (*Komt op dreef nu*) Het is eigenlijk te gek, iedereen heeft toch een hobby, maar nee, Rita kan het niet verdragen, ik verwaarloos haar zegt ze.

URSULA : Ik weet niet, das ist toch etwas precair nicht, jouw hobby.

JACQUES : Waarom? Ze heeft er toch geen last van. Ik doe het in de schuur en alleen op de weekavonden, nooit in het weekend; bijna nooit.

URSULA : Du bist ein richtiger bumser was? Jacques...

JACQUES : Pardon? Mijn Duits is niet zo goed.

URSULA : Niets, laat maar.

JACQUES : Er zijn zo veel mooie vogeltjes.

URSULA : Vogeltjes?! Oh, ik dacht... en wat doe je met die vogeltjes in de schuur?

JACQUES : Ik zet ze op.

URSULA : Was?

JACQUES : Opzetten. Ik zet dode vogeltjes op zodat ze mooi blijven.

URSULA : En is dat moeilijk? Opzetten?

JACQUES : Het is een vak als een ander.

URSULA : En hoe gaat dat dan? Als iemand een vogeltje heeft, komt hij dan naar u?

JACQUES : Als het vogeltje dood is natuurlijk, ik sta zelfs in de Gele Gids onder de rubriek 'Vogelopzetters'.

URSULA : Zijn er veel opzetters?

JACQUES : Ik ben de enige in de streek.

URSULA : Zie je wel dat je een kunstenaar bent. Dan heb ik toch gelijk gehad, het kon niet anders, met zo'n handen.

JACQUES : Een beetje misschien.

(Een zoemer gaat en Madame Rose neemt de parlofoon van de haak.)

MADAME ROSE : Ja? U kent de weg. Ik zal Nina sturen. *(Ze drukt op een knop en hangt de parlofoon op zijn plaats.)* Nina... *(Nina is zo verdiept in het epilieren van haar wenkbrauwen dat ze Madame Rose niet hoort.)* Nina...

NINA : Ja? *(Madame Rose doet teken met haar hoofd dat ze naar boven moet gaan en zet een streepje op een lijst.)* Wie is het?

MADAME ROSE : De notaris.

NINA : Ik ben al weg. *(Ze tippelt vlug naar de 'HEMEL'.)*

JACQUES : De notaris?

URSULA : Ssst. Niets horen, niets zien.

JACQUES : Ja, dat is misschien maar beter.

URSULA : Zullen we nog wat drinken?

JACQUES : Eh, ja, doe maar. *(Madame Rose schenkt in zonder op de bestelling te wachten.)* En jij, heb jij dit altijd al gedaan, dit... hier...

URSULA : Dit? Nee, vroeger was ik een Dansmädchen bij het orkest van James Last.

JACQUES : Ah, interessant, en wat moest je daar doen?

URSULA : Dansen natuurlijk, du, Kaninchen.

JACQUES : Ah ja, natuurlijk.

URSULA : En ik was zeer goed, daar moet je heel elastisch voor zijn en een goeie conditie hebben. Sieh mal, kunnen sie das? *(Ze steekt haar voeten onder de kruk waar Jacques op zit en buigt, zittend op haar kruk, achterover. Op die manier kijkt Jacques ongewild tegen haar zwarte slipje aan. Hij weet zich geen houding te geven en weet niet waar hij moet kijken. Ze komt terug recht.)* Wel, probeer eens.

JACQUES : Nee, dank je, ik ben niet... zo elastisch, voorover buigen dat gaat nog, maar achterover...

(Ursula springt plots van haar kruk, loopt achter de toog en zet andere muziek op. Ze komt terug en trekt Jacques met zich mee.)

URSULA : Kom, we gaan dansen.

JACQUES : Dat kan ik niet.

URSULA : Natuurlijk wel, laat uw lijf spreken, de rest volgt vanzelf.

(Jacques laat zich meetronen. In het begin gaat het nogal stroef maar al vlug voelen ze elkaar aan. Ze danst dicht bij hem en heel sensueel. Op dat ogenblik gaat de 'HEL' open en Rita komt binnen. Ze komt een paar passen binnen en blijft een paar ogenblikken aan de grond genageld staan bij het zicht van het dansende paartje. Madame Rose die merkt wat er te gebeuren staat zet de muziek af. Jacques en Ursula dansen door alsof de muziek nog speelt.)

MADAME ROSE : Ursula... Ursula.

RITA : JACQUES!!

(Jacques en Ursula stoppen midden in een beweging. Jacques durft niet te kijken. Hij blijft met zijn hoofd in de schouderholte van Ursula liggen en met zijn armen om haar heengeslagen. Ursula ziet Rita en maakt zich voorzichtig los van hem. Hij blijft in dezelfde houding staan. Rita, die eerst woedend gereageerd heeft, barst nu in snikken uit en loopt huilend terug de bar uit via de 'HEL'.)

JACQUES : Is ze... is ze weg? *(Hij draait zich voorzichtig om.)* Oh, gelukkig, ze is weg.

MADAME ROSE : Het is misschien beter dat u ook gaat, ik zou niet willen dat er ongelukken gebeuren...

JACQUES : Ja, misschien wel ja. Dan... dan zal ik maar gaan...

URSULA : Kom je nog terug?

JACQUES : Misschien.

URSULA : Ik zou het graag hebben.

JACQUES : Ja, dan... dan ga ik maar... tot ziens?

URSULA : Tot ziens, Jacques.

(Ze gaat naar hem en geeft hem spontaan een kus op de mond en gaat dan via 'PRIVAAT' weg. Jacques is een paar ogenblikken te verbluft om te beseffen wat er gebeurd is. Dan gaat hij naar de 'HEL'.)

MADAME ROSE : Vergeet u niet iets meneer Jacques?

JACQUES : *(Met de deurklink in de hand.)* Pardon?

MADAME ROSE : U moet nog betalen.

JACQUES : Oh, ja natuurlijk, hoeveel moet ik u?

MADAME ROSE : Drie biertjes en drie piccolos dat maakt duizend en vijftig frank.

JACQUES : *(slikt eens)* Duizend en vijftig?

MADAME ROSE : Ja. *(Jacques geeft haar het geld.)* Dat is gepast, dank u, en tot ziens.

JACQUES : Ja, tot ziens. *(Hij gaat naar buiten.)*

MADAME ROSE : *(roept hem weer na)* Meneer...

JACQUES : Ja?

MADAME ROSE : Ik heb er niets mee te maken, maar bent u toevallig familie van de 'Bosschaerts'?

JACQUES : Niet dat ik weet, ik ken geen Bosschaert.

MADAME ROSE : Ook niet van ver?

JACQUES : Nee, waarom?

MADAME ROSE : En het kan niet dat uw vader... op twee plaatsen... nee?

JACQUES : Mijn vader? Nee, dat kan ik me met de beste wil van de wereld niet voorstellen.

MADAME ROSE : En... uw vader... is uw vader?

JACQUES : Het schijnt dat ik dezelfde neus heb als hij, maar of dat voldoende is als bewijs weet ik niet. Waarom vraagt u me dat allemaal?

MADAME ROSE : Zo maar, ik heb een Bosschaert gekend en... nu ja, 't is eigenlijk ook niet belangrijk. Ik zou maar doorgaan, uw vrouw...

JACQUES : Och god ja, mijn vrouw.

(Hij gaat vlug via de 'HEL' weg. Nina komt via de 'HEMEL' terug binnen.)

MADAME ROSE : Al gebeurd?

NINA : *(pruilend)* Het kon weer niet vlug genoeg gedaan zijn.

MADAME ROSE : Hij was toch tevreden?

NINA : Ik denk het wel, maar hij heeft me praktisch niet bekeken. Hij zei dat hij geen tijd had en hij vroeg of ik bezwaar had tegen een... 'doe maar raak'.

MADAME ROSE : Een wat? Doe maar raak?

NINA : Voor ik begrepen had wat hij eigenlijk bedoelde was het al voorbij.

MADAME ROSE : Hm, gemakkelijk verdiend.

NINA : Pfff, ik ben soms jaloers op Nathalie, bij Lowieke duurt het altijd even lang.

MADAME ROSE : Even lang? Langer en langer zeker, maar ja, hij wordt al een dagje ouder.

NINA : Bij mij is het altijd direct gedaan en niet alleen bij de notaris.

MADAME ROSE : Dat komt omdat jij veel te mooi bent, jij windt ze te veel op en dan kunnen ze zich niet inhouden, en dan, ja en dan is er geen houden meer aan.

NINA : *(Al iets meer opgelucht.)* Denk je?

MADAME ROSE : Ik ben er zeker van.

NINA : Oh, gelukkig, ik dacht al dat het aan mij lag.

(Ursula komt binnen via 'PRIVAAT' en gaat naast Nina zitten aan de toog.)

URSULA : Al klaar Nina?

NINA : Wat wil je daar mee zeggen?

URSULA : Nichts, nichts, niet kwaad worden, gewoon maar belangstelling, meer niet.

NINA : Ik ken dat, die belangstelling.

(Madame Rose komt achter de toog uit met een bloempot die op de toog stond en gaat naar de zithoek. Op het moment dat ze de bloempot wil neerzetten op het salontafeltje blijft ze ineens midden in een beweging staan.)

URSULA : Ik bedoel er niets verkeerd mee, ik vind het zelfs knap dat je het telkens opnieuw weer klaarspeelt in zo'n korte tijd.

NINA : Madame Rose zegt dat het is omdat ik zo mooi ben.

(Tijdens het gesprek tussen de meisjes zien we hoe Madame Rose langzaam door haar knieën zakt. Haar ogen staren recht voor zich uit. De bloempot komt met wat geluk op het tafeltje terecht. Ze zit op haar knieën en begint langzaam voorover te vallen. Met haar hoofd recht in de bloemen. Zo blijft ze in een potsierlijke houding liggen. De meisjes aan de bar hebben er niets van gemerkt.)

URSULA : Oh, is dat de reden?

NINA : Ja, of denk je misschien aan iets anders?

URSULA : Neenee, het moet toch ergens aan liggen, nicht?

NINA : Ja, en niet aan mij! Als het aan mij lag zou het langer duren.

URSULA : Ach, zo lang de klanten maar zufriedenen sind nicht?

NINA : En die zijn tevreden. Madame Rose heeft het zelf gezegd, vraag het haar maar als je me niet geloofd. *(Ze draait zich naar Madame Rose die nog altijd onbeweeglijk voorover ligt met haar hoofd in de bloemen.)* Madame Rose... Madame Rose?!...

URSULA : Wat is ze aan het doen?

NINA : De bloemen water geven denk ik.

URSULA : Ben je gek. Daar moet ze toch niet voor op de grond gaan liggen.

NINA : Ze zit op haar knieën.

URSULA : Min of meer toch. Madame Rose? (*Ursula staat op van haar kruk en gaat omzichtig naar Madame Rose. Nina volgt haar.*) Madame Rose?

NINA : Je had gelijk, ze is toch geen water aan het geven.

URSULA : God, ze is... ze is... hoe noem je dat?

NINA : Aan 't mediteren?

URSULA : Nein, allee, hoe noem je dat? (*Ze imiteert iemand die flauw valt.*)

NINA : Gevallen.

URSULA : Ja, maar niet gewoon gevallen. (*Ze imiteert weer flauwvallen, nu sterker.*)

NINA : (*Plots blij uitroepend*) Ik weet het. Flauwgevallen!

URSULA : Ja, das ist es. Wat moeten we nu doen?

NINA : Ik zal Nathalie roepen, die weet wel wat er moet gebeuren.

URSULA : Nee. Lowieke is nog bij haar en Madame Rose zegt altijd dat klanten onder geen enkele voorwaarde lastig gevallen mogen worden.

NINA : Ja, dan...

URSULA : Kom we leggen haar op de divan. (*Ze gaat achter Madame Rose staan, neemt haar onder de oksels en probeert haar op te heffen. Met nogal wat moeite lukt ze erin om haar een stukje uit de bloempot te tillen.*) Sta daar niet zo te kijken, hilfe mir doch!

(*Op dat ogenblik komt Lowieke binnen via de 'HEMEL'.*)

NINA : (*fluistert hard*) Lowieke!

(*Ursula verstijft en laat dan Madame Rose terug vallen die weer met haar hoofd in de bloemen ploft. Ursula draait zich om naar Lowieke, op die manier een gedeelte van Madame Rose afdekkend.*)

LOWIEKE : Is er iets?

NINA : *(bij Ursula hulp zoekend)* Is er iets?

URSULA : *(tegen Lowieke)* Is er iets? Neen, er is niets, gar niets...

LOWIEKE : Oh. *(Hij komt een paar stappen dichterbij.)* Kan ik afrekenen Madame Rose?

NINA : *(met een zenuwachtig lachje, tegen Ursula.)* Hij wil afrekenen.

URSULA : *(Gaat naar hem toe en troont hem mee naar de toog.)* Laat madame Rose maar gerust, ze is de bloemen aan het water geven en dan wil ze niet gestoord worden. Eens kijken... vijf jeneverkes, ist dat richtig?

LOWIEKE : Dat kan wel kloppen.

(Nathalie komt via de 'HEMEL' binnen, haar toilet nog wat in orde brengend en ziet Madame Rose op haar knieën zitten terwijl Nina er handenwringend bijstaat. Ze wil er naartoe gaan, maar Nina voorziet het en gaat gehaast naar haar.)

NINA : 't Is niets, 't is niets, Madame Rose is de bloemen aan het wateren.

NATHALIE : Wat?!

URSULA : Dat is dan zeventhonderdvijftig voor de jeneverkes. *(Dan tegen Nathalie om haar aandacht van Madame Rose af te leiden.)* Nathalie heeft Lowieke u...

NATHALIE : Wat?

LOWIEKE : Ja, dat is al geregeld. Alsjeblieft.

URSULA : Danke. Goeie avond.

LOWIEKE : Goeie avond.

(Lowieke gaat naar de 'HEL' en Ursula loopt hem na om de deur achter hem te sluiten. Zo gauw de deur dicht is valt ze er van opluchting tegen. Ondertussen is Nathalie naar Madame Rose gegaan, bekijkt het tafereeltje ongelovig en duwt eens tegen de schouder van Madame Rose. Madame Rose kantelt opzij, maar blijft wel met opgetrokken knieën liggen. Nathalie slaakt een kreet. Dit gebeurt

net op het ogenblik als de deur achter Lowieke dicht is.)

URSULA : Het is niets, ze is alleen maar flauwgevallen.

NATHALIE : Flauwgevallen? *(Ze bukt zich om Madame Rose van dichtbij te kunnen bekijken.)* Volgens mij is ze dood.

NINA : Dood?! De 101, vlug, de 101, waar is het telefoonboek, onder wat moet ik dat zoeken? Ziekenhuizen?

NATHALIE : Nina!! Geen paniek. Als ze dood is kan de 101 ook niet meer helpen.

URSULA : Wacht nu toch, sie ist nicht tot! Kom we leggen haar op de divan.

NATHALIE : Wacht, eerst haar benen strekken, zo kan ik ze niet vasthouden. *(Ze doet één voor één de benen recht.)* Verdomme, ze is precies al stijf aan het worden.

NINA : Zie dat ge niks breekt.

(Ursula en Nathalie dragen Madame Rose naar de divan. Nina loopt er een beetje als een kip zonder kop bij, meer onder de voeten lopend dan daadwerkelijk te helpen dragen.)

NATHALIE : Ik ben er zeker van dat ze dood is.

URSULA : Ach jij bent gek.

NINA : Ze ziet wel bleek.

NATHALIE : *(Legt haar hoofd op de borst van madame Rose.)* Ik hoor niets.

URSULA : En haar pols?

NATHALIE : Geen polsslag te vinden.

NINA : Zie je wel.

NATHALIE : *(Heft een ooglid op)* Haar ogen zijn helemaal weggedraaid. Voor mij is er geen twijfel mogelijk.

URSULA : Ken jij daar iets van?

NATHALIE : Ik kan nog altijd een levende van een dode onderscheiden.

NINA : Ik moet iets drinken. *(Gaat naar de toog en schenkt zich een grote borrel in die ze*

achterover slaat. Ze schenkt onmiddellijk terug een glas in. Nathalie neemt het uit haar handen en drinkt het zelf uit. Nina schenkt dan maar een ander glas vol. Ursula komt erbij en drinkt het uit. Voor de derde keer schenkt ze zichzelf een glas vol.) We zouden er misschien toch beter een dokter bijhalen.

NATHALIE : Ja, misschien wel, om het officieel te maken.

URSULA : Ik kan het nog niet geloven, zo'n sterke vrouw. *(Ze gaat terug naar de divan en gaat in een van de zetels zitten. Nathalie volgt haar voorbeeld.)*

NINA : *(half snikkend)* En ze was zo goed voor ons. *(Ze neemt de fles mee en gaat bij de anderen zitten.)*

URSULA : Dan zullen we ergens anders moeten gaan werken.

NATHALIE : Ik moet er niet aan denken, zo'n bazin vinden we nooit meer.

NINA : *(Drinkend en met zakdoek in de handen voor haar tranen.)* Ze was als een moeder voor mij. Mijn eigen moeder is zo vroeg gestorven... en nu zij...

URSULA : *(tracht haar te troosten)* Kom kom kleine, niet weinen.

NINA : Maar ik hield van haar.

URSULA : Ik ook, en Nathalie ook, eh Nathalie?

NATHALIE : Hm? Jaja, natuurlijk, we hielden allemaal van haar. Schenk me nog maar eens in.

URSULA : Op Madame Rose. *(ze toosten met z'n drieën)*

NINA : Op ons moeke.

URSULA : Ik vraag me af of er toch geen mogelijkheid bestaat om hier te kunnen blijven?

NATHALIE : Ik zou niet weten hoe, de uitbatingsvergunning staat op haar naam, het is trouwens haar zaak. Wij hebben hier niets te zeggen.

URSULA : Het zou anders wel mooi zijn, we zouden blijvend werk hebben en eigen baas zijn.

NATHALIE : Mmm, dat spreekt me wel aan. Een groot percentage van onze verdiensten ging naar haar, dat was natuurlijk normaal, maar toch...